

PRIMATE DUHA SVETOGA

Duhovi, A

Na čemu se temelje sve diktature tijekom svekolike ljudske povijesti? Između ostalog na strahu i na uvjeravanjima da su samo neki određeni, predodabrani, Bogom dani i nadareni. Ostali, običan puk je dobar samo da sluša, klima glavom, radi i divi se ljepoti, mudrosti i jedinstvenosti “velikih vođa”. Bogu to očito nije mило. Iako su u starom Izraelu svećenici bili isključivo iz Levijeva plemena, Bog nije dopuštao da se netko posebno izdiže i ističe: slao proroke bez obzira na njihovu plemensku pripadnost, a u Isusovo je vrijeme bilo različitih učitelja koji su se izdizali sposobnošću i pobožnošću koju im je Bog dao, a ne nekim plemenitim rodom.

A gle ljepote koja se javlja na dan Pedesetnice! Apostoli primaju Duha Svetoga. I svi koji su kasnije povjerovali i krstili su, primali su toga istoga Duha. Kao što Petar jednom prilikom navodi proroka Joela: *“Izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati. Čak ću na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svoga u dane one, i proricat će”* (Dj 2,17-18).

Ne bih rekao, dragi prijatelji, da se ovo prvenstveno ima shvatiti kao podloga i opravdanje uvijek novih viđenja i vidjelaca. Radi se jednostavno o tome da je Duh Božji živ i djelatan u svojoj Crkvi i u svakom pojedinom njezinom članu. *“Bog nije pristran i ne gleda tko je tko”*. I on *“ne daje Duha na mjeru”*, nego svakome daje onoliko koliko mu je potrebno u njegovu poslanju.

Iz ovoga bismo mogli naglasiti dvoje.

Prvo. Toliko je puta u povijesti spasenja Bog pokazao da posramljuje “mudre” a uzvisuje neznatne i slabe. Nije li mlađi brat Josip spasio svoju cijelu obitelj? Nije li David bio najmlađi među svojom braćom? Zar Isus nije uzimao za apostole obične i priproste ljude? Konačno rekao je sebedostatnim Židovima da će ih “carinici i bludnice preteći u Kraljevstvo Božje”. To je poruka poglavarima, voditeljima i upraviteljima: oni nisu gospodari, nego upravitelji. Zato ne smiju “trnuti Duha”. Svaki poglavar, a to onda znači ne smo crkveni i državni poglavar, nego i roditelj i učitelj i opće svatko kojemu su povjereni drugi, treba znati da Bog daje Duha kome hoće i kako hoće. Zato želimo poštovati i svakog čovjeka i njegovu savjest i njegovu potrebu da ide svojim putem. Samo je onaj nesretnik Mao Ce Tung cijelu naciju od gotovo milijardu ljudi natjerao da se jednako oblače vjerujući da će tako i jednako misliti. Međutim, nas Božja riječ poučava da svatko ima svoj put i zadaća je onih koji vode da dopuste da se Božji darovi u čovjeku razvijaju. Sjetimo se: Isus, Marija, Josip: svatko je na svoj način izvršavao Božji naum. Pa i braća Ivan i Jakov nisu jednako ispunili svoje apostolstvo. Jakov je prvi od apostola položio život, a za Ivana kršćanska predaja drži da je jedini od apostola doživio duboku starost i umro prirodnom smrću. Blago onom društvu i blago onoj zajednici koja ima takovo međusobno poštovanje i koja poštuje djelovanje Božjeg Duha!

Drugo. Ako znam da i u meni djeluje Božji Duh, onda se doista trebam truditi kao prvo da čujem taj glas. Po sakramentima Crkve primili smo Duha kao najveći Božji dar. Zato je i naše mjesto u Crkvi i u društvu Božji dar i Božji poziv da ga ispunimo. Velika je to radost. Bog nas poziva i daje nam Duha da taj poziv onda i ispunimo.

Zvonko Pažin